

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219202644
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zoláková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8219202644.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zolákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Pavlom Pospechom, advokátom, IČO: 51 474 786, so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, proti žalovanej: E. C., F. XX.XX.XXXX, T. P. XX, XXX XX P., o zaplatenie 3.891,36 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č. k. 7Csp/68/2019-78 z 25. mája 2020 takto

r o z h o d o l :

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Priznáva žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.612,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,92 eur za obdobie od 9. marca 2018 do 8. mája 2020 a úrokom z omeškania v sadzbe 0,4 % ročne zo sumy 1.612,82 eur od 12. mája 2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, zamietol žalobu v prevyšujúcej časti a nepriznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

2. 2.1 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutočností, že žalovaná 6. júna 2017 požiadala písomnou žiadosťou žalobcu o poskytnutie spotrebiteľského úveru, pričom v bode 5. tejto žiadosti uviedla, že požaduje úver vo výške 2.900,- eur, so splatnosťou v 48 mesačných splátkach. Ďalej v žiadosti uviedla, že jej čistá mesačná mzda predstavuje 562,95 eur, mesačné výdavky má vo výške 90,95 eur, je vydatá, žije v podnájme, v domácnosti spolu s ďalšími dvoma členmi, má jedno nezaopatrené dieťa, má stredoškolské vzdelanie, od 1. mája 2013 je zamestnaná ako robotníčka v obchodnej spoločnosti Z.-Q., J. J. S. Z., so sídlom C. XX, XXX XX T. a mzda jej je poukazovaná na jej účet v banke. Ako účel čerpania úveru uviedla nákup elektroniky. Prílohou žiadosti bola kópia výpisu z účtu za mesiac apríl 2017, z ktorého vyplýva, že v tomto období jej bol Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov poukázaný príjem vo výške 226,72 eur. Žalobca uzatvoril so žalovanou 6. júna 2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.900,- eur. V zmluve bola dohodnutá doba jej trvania, a to do termínu konečnej splatnosti úveru, úroková sadzba 18,03 % ročne, odplata určená podľa OZ 18,03 %, RPMN úveru 19,53 %, priemerná RPMN 14,84 %, celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom 1.191,52 eur, celková čiastka, ktorú musí zaplatiť dlžník 4.091,52 eur, mesačná splátka vo výške 85,24 eur pozostávajúca zo splátky istiny vo výške 60,42 eur a splátky úroku vo výške 24,82 eur, počet splátok 48, termín splatnosti splátok 8. deň v mesiaci, dátum splatnosti prvej splátky 8. júl 2017, termín konečnej splatnosti úveru 8. jún 2021, úrok z omeškania vo výške 5 %

ročne, náhrada poistného vo výške 37,70 eur, splatná 8. deň v mesiaci, počet platieb náhrady poistného 48. Podľa bodu 6.1 zmluvných dojednaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľ poskytne dlžníkovi úver bezhotovostne na účet dlžníka uvedený v tejto zmluve. Podľa bodu 6.2 zmluvných dojednaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere dlžník sa zaväzuje uhradiť poskytnutý úver spolu s úrokmi podľa tejto zmluvy v dohodnutých termínoch splatnosti jednotlivých splátok na bankový účet veriteľa. Povinnosť ručiteľa 1, ručiteľa 2 uhrádzať zabezpečené záväzky vznikne po tom, ako ich dlžník neuhradí v súlade s touto zmluvou a ručiteľ 1, ručiteľ 2 bol písomne vyzvaný na ich úhradu. Úroky vo výške uvedenej v zmluve uhrádza dlžník v rovnakých mesačných splátkach spolu s istinou úveru, pričom úroky budú platené bez amortizácie istiny. Výška splátky úrokov a výška splátky istiny je v každej splátke rovnaká. Podľa bodu 10.1 zmluvných dojednaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru alebo úrokov podľa tejto zmluvy o viac ako tri mesiace po termíne splatnosti alebo v prípade omeškania dlžníka s úhradou iného peňažného záväzku podľa tejto zmluvy, ktoré dlžník neplní v splátkach o 35 a viac dní po termíne splatnosti alebo v prípade, že ktorékolvek z prehlásení dlžníka uvedené v tejto zmluve alebo v dokumentoch, na základe ktorých bola táto zmluva uzavretá (ďalej len „prehlásenie“) v čase podpísania tejto zmluvy nezodpovedalo skutočnosti alebo v prípade predloženia nepravdivých podkladov vyžadovaných veriteľom pred uzavretím tejto zmluvy alebo v prípade nepravdivosti alebo neúplnosti prehlásení dlžníka predložených pri predložení návrhu na uzavretie tejto zmluvy, alebo kedykoľvek predtým: a) všetky záväzky dlžníka, ktoré sa podľa tejto zmluvy mali stať splatnými v budúcnosti, sa stávajú okamžite splatnými, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak; a/alebo b) je veriteľ oprávnený odstúpiť od tejto zmluvy. Podľa bodu 11.1 zmluvných dojednaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru alebo úrokov alebo jej časti je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p. a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru alebo úrokov alebo ich časti o viac ako tri mesiace stali podľa článku 10. ods. 10.1 písm. a) tejto zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy, je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p. a.) zo zosplatnených záväzkov podľa odseku 10.1 tejto zmluvy. Podľa bodu 11.2 zmluvných dojednaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere okrem zmluvnej pokuty podľa odseku 11.1 tejto zmluvy je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka“) v platnom znení, k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 11.1 tejto zmluvy nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 11.3 tejto zmluvy. Podľa bodu 13.1 zmluvných dojednaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere a sadzobník poplatkov. Tieto dokumenty zverejňuje veriteľ na svojej internetovej stránke a vo svojich obchodných priestoroch. Dlžník je oprávnený požiadať o ich poskytnutie v elektronickej forme, ako aj v písomnej forme. Podpisom tejto zmluvy vyhlasuje dlžník, že sa so všeobecnými obchodnými podmienkami a sadzobníkom poplatkov oboznámil a vie, že uzavretím zmluvy sa stávajú jej súčasťou. Podpisom tejto zmluvy vyhlasuje ručiteľ 1, ručiteľ 2, že sa so všeobecnými obchodnými podmienkami a sadzobníkom poplatkov oboznámil a vie, že sú súčasťou uzavretej zmluvy.

2.2 Súd prvej inštancie mal z výsledkov vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca pri poskytovaní úveru vôbec nemal preukázanú výšku príjmu žalovanej uvedené v jej žiadosti, naopak, doložený výpis z účtu žalovanej svedčí pre záver o poberaní štátnej sociálnej dávky vo výške 226,72 eur od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov a nie deklarovaného príjmu zo závislej činnosti a o úhrade splátok skorších finančných záväzkov (žalovaná uhradila obchodnej spoločnosti J., J. S. Z., 12. apríla 2017 sumu 97,28 eur a 26. apríla 2017 sumu 26,64 eur, obchodnej spoločnosti Všeobecná úverová banka, a. s., 21. apríla 2017 sumu 30,- eur) vo vyššej výške ako žalovanou v žiadosti o úver deklarovanej sume výdavkov 90,- eur. Žalobca žiadnym spôsobom od žalovanej nevyžadoval preukázanie spôsobu úhrady jej skutočných rodinných výdavkov, hoci deklarovala existenciu vyživovacej povinnosti aj trvanie manželstva. Žalovaná žiadne doklady v tomto smere nepredkladala. Žalobca bezhotovostne poukázal žalovanej 12. júna 2017 sumu 2.900,- eur a žalovaná uhradila žalobcovi do podania žaloby 10. júla 2017 sumu 122,94 eur, 15. augusta 2017 sumu 122,94 eur, 23. októbra 2017 sumu 122,94 eur, 23. novembra 2017 sumu 122,94 eur a 19. decembra 2017 sumu 10,- eur. Žalobca oznámil žalovanej oznámením o zosplatnení z 21. januára 2018, doručeným žalovanej 25. januára 2018, že k označenému dňu bola v omeškani s úhradou splátok č. 5, 6 a 7 v celkovej sume 358,82 eur, pričom aktuálne omeškanie na najstaršej splátke bolo 74 dní. Zároveň jej týmto oznámením oznámil, že ak sa s úhradou ktorejkoľvek

z uvedených splátok dostane do omeškania o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Žalobca mal pokusom o zmier z 26. februára 2018 vyzvať žalovanú na zaplatenie 3.769,22 eur do 7 dní od doručenia tejto písomnosti, jeho doručenie však napriek výzve súdu z 27. decembra 2019 nepreukázal. Popritom po výzve súdu z 24. januára 2020 zostalo nepreukázaným tiež tvrdenie žalobcu o nahliadnutí do úverových databáz prevádzkovaných v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

2.3 Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že v zmysle § 11 ods. 2 v spojení predovšetkým s § 7 ods. 1, 2, 4, 16, 17 a 27 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalobca ako veriteľ pred poskytnutím úveru neposúdil so zákonom vyžadovanou odbornou starostlivosťou bonitu klientky prostredníctvom preukázania jej príjmov, výdavkov a rodinného stavu, teda pri uzatvorení zmluvy konal bez dostatočných údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľky, v dôsledku čoho došlo k hrubému porušeniu povinnosti zisťovania bonity klienta s odbornou starostlivosťou, a preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho, ak žalobca nežiadal žalovanú pri posudzovaní jej schopnosti splácať spotrebiteľský úver o preukázanie v tomto smere rozhodujúcich skutočností, nebol oprávnený úver predčasne (jednorázovo) zosplatiť. Pokiaľ právny predchodca žalobcu úver predčasne zosplatiť, tento jeho úkon je v rozpore so zákonom, a teda súd ho v zmysle § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) posúdil ako neplatný. Rovnako ako neplatné pre zrejmy rozpor s dobrými mravmi posúdil súd zmluvné dojednanie týkajúce sa úroku v sadzbe 18,03 % ročne, keďže súdu je z jeho činnosti známe, že v druhom štvrtroku roka 2017 bola priemerná úroková sadzba za obdobné úvery osobitne uplatňovaná bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek vo výške 6,44 % ročne. Keďže žalobca na súde uplatnil pohľadávku z úveru, ktorého splatnosť v celosti nenastala - do dňa vydania tohto rozhodnutia bolo splatných celkovo 35 splátok z celkového počtu 48 splátok a ktorý sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd konštatoval, že ku dňu vydania rozsudku bol v prípade rozvrhnutia povinnosti splatiť požičanú sumu v 48 rovnomerných splátkach (t. j. v splátkach po 60,42 eur, resp. každá tretia po 60,41 eur) úver splatný len v sume 2.114,58 eur. Avšak súd žalobe vyhovel len v časti 1.612,82 eur, ktorá predstavuje po započítaní žalovanou uskutočnených úhrad v sume 501,76 eur splatnú nezaplatenú časť úveru. Čo sa týka nároku na zaplatenie požadovaného úroku z omeškania vo výške 0,4 % ročne, súd priznal žalobcovi kapitalizovaný úrok za obdobie od 9. marca 2018 (t. j. od dátumu, od ktorého ich žalobca požadoval a žalovaná sa dostala do omeškania) do 11. mája 2020 (splatnosť poslednej splátky pred dňom vydania tohto rozsudku nastala v piatok 8. mája 2020) v sume 6,92 eur, a to z postupne (na základe splatnosti jednotlivých splátok) rastúceho splatného dlhu a popritom mu priznal úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 1.612,82 eur za obdobie od 12. mája 2020 do zaplatenia. Pokiaľ ide o nárok na zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne zo sumy 3.891,36 eur, súd ho so zreteľom na bod 11.1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil ako neprijateľnú a tým aj neplatnú zmluvnú podmienku, keďže zmluvná pokuta bola dohodnutá len pre prípad omeškania žalovanej, nie však aj omeškania v plnení povinnosti žalobcu, z čoho vyplýva, že porušenie povinnosti žalovanej je sankcionované viac ako porušenie zmluvných povinností žalobcu. Zároveň súd podotkol, že za takéto porušenie zmluvného dojednania môže žalobca (a podanou žalobou tak aj urobil) žiadať zákonné úroky z omeškania, v dôsledku čoho je zmluvná pokuta ďalšou (duplicitnou) sankciou za omeškание. Takisto súd vyhodnocoval predmetnú zmluvnú podmienku v kontexte so všetkými právami a povinnosťami zo zmluvy a zobrať do úvahy, že dojednaná odplata za poskytnutý úver predstavuje za obdobie štyroch rokov navýšenie o viac ako 41 % výšky poskytnutého úveru, teda je dohodnutá v takej výške, ktorá (ak by zmluva netrpela nedostatkami, pre ktoré by bolo potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov) dostatočne kompenzuje prípadnú škodu žalobcu vzniknutú v dôsledku omeškania žalovanej, popri súčasnej existencii zákonnej sankcie v podobe úroku z omeškania za čas omeškania žalovanej so splácaním svojho záväzku. Ak žalobca uvádzal, že si uplatnil sankcie spojené s omeškaním žalovanej a v rámci toho aj žalovanú zmluvnú pokutu v súlade s ustanovením § 3a nariadenia vlády, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, tak aby tomu tak skutočne malo byť, v podstate jeden z týchto nárokov, a to v konkrétnom prípade zákonný úrok z omeškania, moderoval (ponížil) tak, aby obsah zmluvnej dohody zodpovedal limitom daným označeným ustanovením. Konkrétne znížil úrok z omeškania a uplatnil si ho vo výške len niečo okolo 8 % výšky tzv. zákonného úroku z omeškania, ktorý mohol požadovať, čím si dojednal zmluvnú pokutu v takej výške, ktorá spolu so zákonným úrokom z omeškania prevyšuje najvyššiu prípustnú hranicu a túto hranicu sa až následne snažil dosiahnuť tým, že veľmi výrazne ponížil uplatnené úroky z omeškania o viac ako 90 % z ich zákonnej výšky. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky spočívajúci v nákladoch na právne zastúpenie pri úkone pokus o zmier, súd túto

náhradu žalobcovi nepriznal, pretože vykonanie tohto úkonu a výška týchto nákladov neboli preukázané. Z vyššie uvádzaných dôvodov súd žalobe žalobcu v časti vyhovel a v prevyšujúcej časti ju zamietol.

2.4 Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ustanovení § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 7 ods. 1, 2, 4, 16, 17, 27, § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ustanovení § 39, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, 9, § 54 ods. 1, 2, § 544, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom do 31. marca 2015. Úrok z omeškania priznal žalobcovi v súlade s ustanovením § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ustanoveniami § 3 a § 3a nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

2.5 O náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 41,45 % (súd mu priznal 1.612,82 eur z pôvodne žalovaných 3.891,36 eur) a žalovaná mala v konaní úspech v rozsahu 58,55 %. Keďže žalobca bol prevažne neúspešný a žalovaná si nárok na náhradu trov konania neuplatnila, súd nepriznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

3. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V súvislosti s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami tvrdil, že analýza bonity bola súčasťou žiadosti o poskytnutie úveru, pričom správnosť a pravdivosť údajov získaných od žalovanej bola potvrdená aj jej podpisom. Okrem toho existencia zamestnania (v obchodnej spoločnosti Z.-Q., J. J. S. Z.) a deklarovanej mzdy vo výške 562,95 eur bola overená prostredníctvom dopytu v Sociálnej poisťovni, z čoho vyplynulo, že žalovaná je zamestnaná u zamestnávateľa (IČO: XX XXX XXX) aspoň od mája 2013, je zamestnaná aspoň 92 dní a má priemerný vymeriavací základ za posledné tri mesiace aspoň 562,- eur. Súčasne konštatoval, že žalovaná deklarovala mesačné výdavky v celkovej výške 90,- eur a výška príjmov a výdavkov bola vyhodnotená so zameraním najmä na výšku tzv. voľných zdrojov zostávajúcich žalovanej po úhrade všetkých už jestvujúcich výdavkov. K namietanému nesprávnemu právnomu posúdeniu veci zdôraznil, že zo žiadnej právnej normy platnej a účinnej v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva, že výška úrokovej sadzby sa má riadiť priemernou úrokovou sadzbou bánk. Napriek tomu podotkol, že v prvom štvrtroku roka 2017 boli úrokové miery úverov - nové obchody pre spotrebiteľské úvery od jedného do piatich rokov 10,94 %, a teda dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere v čase uzatvorenia zmluvy predstavoval 21,88 %, v dôsledku čoho je úrok vo výške 18,03 % a RPMN vo výške 19,53 % v súlade s právnou úpravou, preto úrok nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Popritom poukázal na chybu v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie uviedol, že „právny predchodca žalobcu“ poskytnutý úver úročil úrokovou sadzbou vo výške 18,03 %. Čo sa týka zmluvnej pokuty a úroku z omeškania vo výške 0,4 % ročne mal za to, že tieto sú v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a žalovanú zaviazal na náhradu jeho trov konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu v súdom určenej lehote nevyjadřila.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalobcom a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo

veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu potvrdiť.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať resp. dopĺňať rozhodnutie súdu prvej inštancie. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

9. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd zdôrazňuje, že súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti (relevancia vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam), zákonnosti (a to z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania) a pravdivosti (hodnovernosť zdroja). Po „individuálnej selekcii“ následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti (pri tomto hodnotení už pravdivosť dôkazu posudzuje aj v súvislosti s prípadným rozporom s inými dôkazmi). K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

10. V tejto súvislosti žalobca tvrdil, že analýza bonity bola súčasťou žiadosti o poskytnutie úveru, pričom správnosť a pravdivosť údajov získaných od žalovanej bola potvrdená aj jej podpisom a existencia zamestnania a deklarovanej mzdy bola overená v Sociálnej poisťovni, z čoho vyplynulo, že žalovaná je zamestnaná aspoň od mája 2013. Zároveň tvrdil, že žalovaná deklarovala mesačné výdavky v celkovej výške 90,- eur.

11. Na druhej strane z výpisu z účtu žalovanej za obdobie apríl 2017 založeného v spise vyplýva, že žalovaná v tomto období poberala štátne sociálne dávky vo výške 226,72 eur od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov a uhrádzala splátky skorších finančných záväzkov vo vyššej výške ako žalovanou v žiadosti o úver deklarovanej sume výdavkov 90,- eur.

12. Keďže žalovaná požiadala o poskytnutie spotrebiteľského úveru v júni 2017, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď s ohľadom na povinnosť žalobcu pred uzatvorením zmluvy vziať do úvahy dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru vychádzal pri posúdení jej bonity z údajov z apríla 2017, a preto túto odvolaciu námietku posúdil ako nedôvodnú.

13. K odvolacej námietke žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že v zmysle záverov konštantnej judikatúry právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení sú vyvodzované právne závery a aplikovaná konkrétna právna norma na zistenie

skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny, náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že zo žiadnej právnej normy platnej a účinnej v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva, že výška úrokovej sadzby sa má riadiť priemernou úrokovou sadzbou bánk, odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1MCdo/1/2009 z 31. júla 2009, v ktorom súd vyslovil právny názor, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy.

15. Odvolací súd z údajov uverejnených na webovom sídle Národnej banky Slovenska zistil, že v druhom štvrtroku roka 2017 bola priemerná úroková sadzba za obdobné úvery osobitne uplatňovaná bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek vo výške 6,44 % ročne. S ohľadom na túto skutočnosť výška úrokov dohodnutá v zmluve o spotrebiteľskom úvere predstavuje takmer trojnásobok výšky úrokovej sadzby, za ktorú banky poskytovali úvery v rozhodnom čase, v dôsledku čoho je dohoda o výške úroku z úveru v rozpore s dobrými mravmi, a teda je absolútne neplatná.

16. Čo sa týka námietky žalobcu týkajúcej sa zmluvnej pokuty a úroku z omeškania vo výške 0,4 % ročne odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca zákonný úrok z omeškania, moderoval (ponížil) tak, aby obsah zmluvnej dohody zodpovedal limitom daným označeným ustanovením.

17. Ohľadom odvolacej námietky žalobcu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd zdôrazňuje, že predmetný odvolací dôvod predstavuje pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktoré nemožno subsumovať pod iné odvolacie dôvody a ktoré je spôsobilé vyvolať následok nesprávneho rozhodnutia vo veci. Z odvolania žalobcu však žiadne konkrétne porušenie procesného postupu súdu prvej inštancie nevyplýva, preto sa odvolací súd predmetnou námietkou žalobcu bližšie nezaoberal.

18. Nad rámec uvedeného odvolací súd konštatuje, že žalobcom vytýkanú chybu nachádzajúcu sa v odôvodnení napadnutého rozsudku a spočívajúcu v označení „právny predchodca žalobcu“, považuje iba za zanedbateľnú chybu v písaní.

19. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

20. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní bola žalovaná úspešná v celom rozsahu, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % a zároveň žalobca v odvolacom konaní úspech nemal. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).